

KAMIEŃ ŚWIĘTEJ JADWIGI W PĘPOWIE

Za owych czasów, kiedy jeszcze tej wsi ani kościoła nie było, tylko dzikie puszcze na tych miejscach rosły, wybrała się, żyjąca wówczas w Trzebnicy, święta Jadwiga w pieszą pielgrzymkę do grobu świętego Wojciecha w Gnieźnie. Zaszedłszy w te puszcze, znużona, spoczęła na wzgórku przy rzeczce i upatrywała miejsca, któredy mogłaby przejść przez wodę. A zobaczywszy leżący w strumyku kamień, wstąpiła nań i szczęśliwie dostała się na drugą stronę. Pastuszkowie leśni, którzy się przypatrywali przechodzącej przez strumień pielgrzymce, spostrzegli wnet po jej odejściu, odcisniętą na owym kamieniu stopę, o czym gdy wieść roznieśli, zewsząd zbiegali się ludzie na oglądanie cudu, aż z czasem i wioska zaczęła się budować nad tym strumykiem, który się teraz Dobroczną nazywa i dotychczas przy Pępowie płynie, a później postawiono kościół pod imieniem świętej Jadwigi, na owym wzgórku, gdzie niegdyś pokorna księżna wypoczywała. Podobno jeszcze ów kamień z odcisniętą jej stopą leży dotąd przy tej samej rzeczce.

Kamień Świętej Kingi w Pępowie, „Przyjaciel Ludu” 1846, nr 3, s. 22